

Nr 609.

Av herr **Johansson** i Stockholm, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 302, angående vissa anslag till universitetet och den medicinska undervisningen.

I proposition nr 302 yrkar Kungl. Maj:t anslag om 60 000 kronor till arvoden åt 50 tredje amanuenser. Förslaget är av synnerligen stort principiellt intresse, därför att det inleder regleringen av kategorien »extra ordinarie amanuensers» anställningsförhållanden. Denna för forskningen och högskoleundervisningen oumbärliga personalgrupp har tidigare varit helt oavlönad. De studenter, som önskat ägna sig åt forskning, ha med ofta stora personliga uppoffringar nödgats gå månader och år som oavlönade e. o. amanuenser för att meritera sig för ordinarie tjänster. Och även dessa senare ha som bekant varit förenade med mycket sparsam ekonomisk gottgörelse.

Med hänsyn till att behovet av assistenter vid våra vetenskapliga institutioner är mycket stort, anser jag det vara omotiverat, att Kungl. Maj:t i sin proposition frångår universitetskanslerns krav beträffande *antalet* befattningar som tredje amanuenser. Universitetskanslern betonar, att ökningen av assistent- och amanuenskårerna i stort sett endast hänför sig till dessa kårers nuvarande uppgifter. Om undervisningen och forskningen skall kunna intensifieras och rationaliseras i överensstämmelse med utvecklingen i den övriga världen, kommer en »avsevärd ökning av amanuens- och assistentpersonalen» att bli erforderlig.

Jag hemställer därför att riksdagen måtte besluta, i enlighet med universitetskanslerns yrkande,

att antalet arvoden till tredje amanuenser bör utgöra lägst 80, mostvarande en sammanlagd lönesumma av 96 000 kronor.

Stockholm den 29 maj 1945.

Gustav Johansson.